

Derpaa fattes Sagens Overgang til tredie Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 61 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens tredie Behandling indfaldtes til den følgende Dags Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov indeholdende almindelige Bestemmelser vedrørende forskellige Lønningslove."

Formanden: Jeg sætter nu under Forhandling den tilbagestaaende Deel af de stillede Forslag, nemlig det under Nr. 17, der gaar ud paa Indsættelsen af en ny Paragraph i Lovforslaget, der bliver at indføre foran de ved Forslaget under Nr. 18 vedtagne Paragrapher, Forslaget under Nr. 20 om at indsætte en Slutningsparagraph, og Forslaget under Nr. 21 vedrørende Lovforslagets Titel, samt tillige Lovforslagets Titel og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling.

Jeg skal bemærke, at Finansministeren ved Absættelighed er forhindret fra at være tilstede, men den høitærede Justitsminister har meddeelt mig, at han vil møde under den forestaaende Forhandling paa Finansministerens Begne, saaledes at der fra den Side Intet er til Hinder for at tage Sagen under Behandling.

Forhandlingene ere aabnede; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Fenger): Af de tvende Forslag, der forelægges til Behandling, er det første, der er opført under Nr. 17, stillet af et Mindretal, som vistnok selv vil udtale sig derom. — Det Forslag, som er opført under Nr. 20, er derimod stillet af hele Udvalget med Undtagelse af eet Medlem, og jeg skal tillade mig at fremstille det, saaledes som det har staaet for Udvalgets Fleertal, da det er mit Dulle, at den Debat, der kan forudsæes at

ville finde Sted derom, kan blive holdt indenfor saadanne Grændser, at den Tanke, der ligger til Grund for Forslaget, kan blive fuldstændig klar for og forstaaet af Thingets Medlemmer. Ved Gjennemlæsningen af denne Paragraph kan det ved første Diekast see ud, som om der i dette Forslag skjulte sig noget meget Betænkligt, nemlig det at unddrage visse Mænd her i Landet Ret til Afgjørelse ved Domstolene af Sager, som naturligt og rigtig henhøre under deres Afgjørelse. Dette har imidlertid ingenlunde været Udvalgets Mening, ligesaa lidt som det har været dets Tanke at ville udtale den Anskuelse, at de Spørgsmaal, der kunne komme for ved Fortolkningen af Lønningslovene, vare saadanne, som Domstolene ikke skulde være egnede til at afgjøre. Vi have i enhver Henseende den fulde Tillid til vore Domstole, og der skjuler sig ikke den fjerneste Skygge af Mistillid i denne Henseende hos noget af Udvalgets Medlemmer, derom er jeg fuldkommen overbevist; men naar man vil see hen, deels til vore Lønningsloves historiske Oprindelse, og deels til disse Lønningsloves Indhold, er det forekommet os, at de Tvivl, der kunde reises med Hensyn til Fortolkningen af dem, vare af den Art, at de snarere fornøftigvis maatte henhøre under administrativ end under juridisk Afgjørelse. Som bekiendt er der en Mangfoldighed af Sager i vort Statsliv, vedrørende Statsstyrelsen og dens Forhold til forskellige Grene af samme, som ved vor Lovgivning fuldstændig er henlagt under administrativ Afgjørelse, medens andre ere henlagte under Domstolene, og Spørgsmaalet er altsaa, hvorvidt de Sager, der her omhandles, ere af dem, der egne sig til administrativ Afgjørelse, eller ikke. Jeg maa nu tillade mig at gjenkalde i Thingets Erindring, hvad der har været den første Anledning, den virkelige Grund til, at vi have faaet Lønningslove. De af de ærede Medlemmer, der enten have været Medlemmer af den første Rigsdag, vi havde, eller som have gjort sig bekiendte med de Forhandlinger, der dengang fandt Sted, ville erindre, at da Rigsdagen første Gang kom sammen og gennemgik Enkeltighederne i Finansloven,